

DE HOOP

ABONNEMENT PRYS :
 Voor de Stad 5 fr. per jaer.
 » 5 fr. per 6 maanden.
 » 1-75 fr. per trimester.
 Voor Buiten 6 fr. per jaer.
 » 5-50 per 6 maanden.
 » 2 fr. per trimester.

NIEUWS- EN AENKONDIGINGS-BLAD.

GODSDIENST.

VADERLAND.

MOEDERTAEL.

PRYS DER INSERTIEN :
 20 centimen den drukregel.
 40 centimen de reklamen.
 Alle toezending van brieven, geld, enz.
 moet ons vrachtyr geworden.
 Wekelijks verschynende Zaturdags,
 by de kinderen Milis, Uitgevers te
 Sint-Truiden.

STAETKUNDIG OVERZIGT.

De keizer van Frankryk en prins Napoleon, hebben den 10 Mei Parys verlaten, om zich naer het leger in Italie te begeven. De keizerin heeft haren gemael tot Monterau verzeld. De fransche dagbladen zeggen dat de keizer op zynen doortogt met de grootste teekens van geestdrift is ontvangen geworden.

Aenkondigingen uit Turyn melden dat de Oostenrykers naer den linken oever der rivier Sesia zyn overgetrokken, en al hunne posities op den rechten oever begeven hebben. Het is op den linken oever der rivier dat zy zich waerschyndelyk zullen verschansen, en de aankomst der bondgenooten van Piemont en Frankryk afwachten.

Nog eenige dagen toebereidselen van wederzyde, en men zal daer, naer alle waerschyndelykheid van eenen hardnekkigen veldslag hooren gewagen. Hoe meer men uitstelt om handgemeen te worden, hoe meer men wederzyds voorzigtig is, om zich eene goede gelegenheid te benuttigen; hoe feller de schok en de aenval der twee schitterende en talryke legers zyn moet.

De Oostenrykers hebben de stad Ancona in staet van beleg gesteld. Naer men zegt, zou de Paus by het hof van Weenen tegen dien maetregel sterk geprotesteerd hebben.

Oostenryk heeft op heden meer dan zes-honderd-duizend mannen onder de wapens, 500,000 bevinden er zich in Italie, en binnen de veertien dagen zal het gansche leger van Oostenryk 800,000 mannen bedragen. De Oostenrykers, die het eermetael van Lodewyk Napoleon of Victor Emmanuel dragen, worden uitgenoodigd hetzelfde van hunne borsten te onthechten, en het hun weder te zenden, gelyk weleer de Duitschers het met de medailje van St.-Helena gedaen hebben.

De maerschaek Pelissier is te Parys aengekomen; hy heeft zyne ontevredenheid getoond, omdat hy geen kommando in Italie ontfangen had. De keizer heeft hem in welwillende woorden doen verstaan dat zyne tegenwoordigheid in Frankryk onontbeerlyk was, en dat hy het bevel zou voeren over het leger dat te Nancy moet verzameld worden, in geval het Duitsch verbond, langs genen kant de grenzen van Frankryk aenviel.

Graef Persigny is afgezant by het hof van Londen genoemd, in plaatsvervangning van den hertog van Malakoff.

De Spaensche dagbladen zeggen dat de Paus zins zou zyn zyne staten te verlaten, en in dit geval zou de vader der geloovigen zyn vertrek naer hun land, en zyne verblyfplaats te Tarragone nemen.

Engeland gaet voort met wapenen, en stelt zich in staet om voor alle voorvallen en gebeurtenissen gereed te zyn. De bevrediging van Indie, welke hedendaegs gansch gedaen schynt te wezen, vergemakelykt den Engelschen de wapeningen, en laet hun toe een duchtig leger uit te rusten. Byna al de opperhoofden der oproerigen in Indie, zyn in hunne handen gevallen.

Rusland blyft in zyne wapeningen niet achter. De Russen doen grooten voortgang in Circassie, en hebben Vedena, verblyfplaats van den beroemden Chamyl bemeeesterd.

Mynheer de Hubner is den 4 uit Parys naer Weenen vertrokken, en heeft aenstonds eene lange onderhandeling met graef Buol gehad.

Het eerste Batallon vrywilligers van Weenen is den 7 met het spoortrein van het zuiden vertrokken. Ontrent de tien duizend personen waren aen de statie vereenigd.

De vrywilligers vertrokken met den grootsten yver en onder de warmste toejuigingen der aenwezenden.

De nieuwe minister van binnenlandsche zaken in Frankryk, heeft zyne aankomst op het ministerie bekend gemaekt, met het uitgeven eener waerschuwing aen het *Journal des Villes et de Campagnes*, welk dagblad nogthans verklaert dat het sedert vyftig jaren eene standvastige verknochtheid voor het fransche leger getoond heeft.

Honderd twintig duizend Fransch-Piemontezzen krygers legeren tegen over honderd veertig duizend Oostenrykers; een afgrysselyke schok gaet tusschen drie katholyke mogendheden, waer van twee de grootste katholyke monarken der wereld zyn, plaats hebben, terwyl het protestantisch Europa stil blyft, en met het wapen op den arm, den uitslag van dit verschrikkelyk pleit afwacht. Bloed met stroomen zal de velden van Italie verwen.

Die stelling is schoon voor een poëtisch oog, doch als men dezelve met kalmte, en met den blik der rede beschouwt, dan deinst men onvrywillig achter uit, en voelt men eene zenuwtrilling die de ziel eenen diepen schok byzet, en haer als buiten haer zelve werpt.

En wat zal er van geworden?
 Geef Frankryk den zege; geef den derden Napoleon de gelukszon, welke generael Bonaparte by Marengo bescheen; laet de Oostenrykers Lombardien uitgeschopt worden, en zult gy dan den vrede hebben? — Wy gelooven neen. Twee-en-twintig jaren lang zag het huis van Hapsbourg de overwinning zynen handen ontvliegen, twee malen moest Weenen zichten voor het genie van Napoleon de eerste, en nogthans rukten telkens met hernieuwde krachten zyne kinderen ten slagveld op, tot dat zy eindelyk hunne kluisers verbraken, en den verbryzelden kop oplichten van onder den strammen voet die hen genekt hield.

Een kongres zal dan den vrede herstellen?
 Neen.
 Worde Oostenryk het bewind over Lombardie ontnomen,

KAREL. — (stil met felle zuchten.) Och! heer! hy, hy kent my niet.

DE GRAEF. — Gy zyt hier in plaats van uw werk te doen. Dat boompje is dan nog niet om... En al reeds eene uer er by bezig.

KAREL. — Och! vad... mynheer De Graef. (stil) Ach het wil niet gaan! (luid op.) Och mynheer Graef, ik ben een kwartier uers met de schoenen bezig geweest.

DE GRAEF. — Om er het slyk nog op te laten. Zie die schoenen eens. Ik wilde ze u eens komen toonen... En die van Mynheer Karel, al zeker het zelfde.

DE LEERAER. — Indien hy de schoenen van Karel wat verwaerloosde, heer Graef, dat ware nog niets. Maer hier met hem komen klappen, wanneer ik hem aen 't werk heb gezet, dat is eene wanorde die ik nooit zal gedoogen.

DE GRAEF. — Neen zeker niet; ga nu, lomperik, kap den boom met spoed om en als het gedaen is, maek dan myne andere schoenen schoon; ik zoude met deze onder niemands oogen durven komen.

KAREL. — Eilaes! hoe ben ik toch tot hier gekomen. Ik was zoo gelukkig; ik kon geen hard woord van mynen meester verdragen. En nu, eilaes het is om te sterven van verdriet. (Hy gaet uit.)

Eerste Tooneel. — De Graef, de Leeraer en Jacob.

DE GRAEF. — En gy, Karel, waerom legt gy u niet beter toe.

JACOB. — Mynheer de Graef.

DE GRAEF. — Hoe? meent gy met my den spot te dryven?

dan is het evenwigt van Europa verbroken, en Oostenryk bevindt zich stoffelyk en zedelyk verslapt tusschen de twee sterkste mogendheden ten platte lande der wereld. Zal Oostenryk hier misschien niet met verontwaardiging uitroepen, gelyk keizer Nicolaus het deed, dat het tot zynen laetsten man en tot zynen laetsten gulden, voor het regt zynen zaak zal opofferen.

En in de veronderstelling nog dat de keizer van Frankryk, dwars van alle heerschezucht niets begeere dan slechts de eenheid van Italie onder den scepter of staf van Victor Emmanuel, zal het staetsbestuur, dat uit dien oorlog moet geboren worden sterk genoeg wezen, om de oproermakers te bevredigen? — Zullen zy niet steeds meer en meer vragen, en zal men eindelyk niet zoo verre moeten komen dat men genoodzaekt zy de overwinnende wapenen te keeren tegen de aenhangers van Mazzini en Garibaldi. De droom der vrymetselaars van Italie is verwezentlykt, en eene eerste groote viktorie is er reeds behaald met Frankryk tegen Oostenryk te jagen. Het drama is begonnen, maer tot hier toe kan geen menschelyk oog er het uiteinde van raden noch voorzien.

Hier is men natuerlyk aengenoopt zich eene vraag te doen, wier oplossing zeer lastig schynt te zyn, en welke nogthans zeer gemakelyk kan gevonden worden.

Waerom laet men Oostenryk, gansch alleen het strydpark binnen treden, daer het nogthans zonneklaer bewezen is, dat keizer Franciscus sedert tien jaren, een engelachtig geduld aen den dag gelegd heeft? — Altyd is hy door de Italianen en den Piemont uitgedaegd geworden; alle middelen heeft hy in 't werk gesteld om die heete koppen te bevredigen, en niets heeft geholpen; alles is ydel en vruchteloos geweest.

Waerom dan laten de groote mogendheden van Europa ten zynen onvoordeele, de traktaten van 1815 schenden.

Het magtige Rusland dat op zyne grenzen ligt, kan hem zyne vyandyke houding, tydens den oorlog van den krim niet vergeven. Die houding nogthans was regtvaerdig en bilyk. De keizer van Rusland, de vreedzame Alexander zal in de vuist lagchen, zoo hy zynen mededinger ziet verslappen. Constantinopel immers laet den alleenheerscher van Moskou niet slapen, en zyne oogen zyn steeds op het erfdeel van Mahomet gevestigd. Hy weet dat Oostenryk met eenige hulp sterk genoeg is, hem te belletten van zyn ontwerp ten uitvoer te brengen, en dit ligt den Rus aen 't hart.

Pruisen heeft sedert jaren en jaren naer het opperbewind over den ganschen duitsehen bond gestreefd, en Pruisen ook zal, door zyne schynheilige onpartydigheid of neutraliteit, zoo verre het haer mogelyk is, de krachten harer mededinger maken te verbryzelen, om alzoo beter tot haer doel te geraken.

Engeland, die schuilwyk van alle oproeringen, van alle misnoegden van Europa, Engeland dat altyd de poogingen van Italie ondersteund heeft, wiens dagbladen nooit dan gal en haet over de staetsbesturen des pauzes en van Oostenryk uitgebraekt hebben, Engeland zal zich niet zoo haest in tegenspraak zetten, en zal met een verblyd oog de vrymaking van Italie aenzien, terwyl het misschien met eene heimelyke jalouirschheid Frankryks magt, ten minste zedelyk zal zien aengroeijen.

En Frankryk. Wat doet Frankryk? Indien het waer is dat Lodewyk Napoleon de ingevingen van het Italiaensch Carbonarismus volge, dan is hy in hevige tegenspraak met zich zelve en met het gedragt dat hy gehouden heeft, sedert dat Frankryk hem tot voorzitter der fransche republiek heeft uitgeroepen. Nooit, gelooven wy, zou men het schouwspel gezien hebben, dat een vorst, van eenen wil gelyk Louis Napoleon, die over een der magtigste landen heerscht, en over een der dapperste legers bestelt welke er ooit bestonden, den nek zou

JACOB. — Hoe dan mynheer Graef?

DE GRAEF. — Onbezonnen; zult gy my den naem van vader weigeren?

JACOB. — (stil.) Och ik had het al vergeten. (luid op.) O vader, ik ben niet wel, het hoofd draeit my... Och... Ik word ziek.

DE LEERAER. — Schynzichte om aen 't werk te ontsnappen. Maer, werken is gezond, en gy zult hier niet uit, voor dat alles af is.

DE GRAEF. — Neen zeker niet; ik wil dat gy u aen uwen leeraer volkomen onderwerpt, hy heeft al myn gezag tusschen handen.

JACOB. — Ach konde ik wederom Jacob worden.

DE GRAEF. — (in het uitgaan.) Werk nu voort.

Achtste Tooneel. — (Jacob alleen.)

Wel hoe! hier opgesloten zyn! Ongelukkige! neen, neen; ik kan niet. Moest ik het graefschap verliezen, ik ga uit; ik ga in den hof... Ik zal Kar... ik zal Jac... ik zal den knecht gaen helpen. Liever werken dat my de armen van 't lyf vallen. Ten minste zal ik my 't hoofd zoo zeer niet behoeven te breken... Maer wat heeft Karel daer! hy schynt zyn werk te staken! ei, hy valt op de kniën... (Hy sprinkt de deur uit.)

Derde Bedryf. — Eerste Tooneel.

DE LEERAER, (alleen.)

Ha! ha! zy zyn het spel al moede. Karel lag daer in den hof te weenen, en Jacob... hy is er door, ha! ha! ha! natuerlyk hy heeft geen boek aengeraekt, zelfs heeft hy geen verstand genoeg gehad om er een open te leggen gelyk studenten zouden doen, en ik zelf al eens gedaen heb.

TEVREDENHEID IS MEER DAN SCHATTEN.

BLYSPEL IN DRY BEDRYVEN.

III.

PERSOONEN.

DE HEER GRAEF, van Afeghem. — KAREL, zoon van den graef. — DE LEERAER van Karel. — JACOB, de knecht. — Twee KNECHTEN.

HET STUK SPEELT IN DE STUDIEKAMER VAN KAREL.

Vyfte Tooneel. — De Leeraer, Karel en Jacob.

DE LEERAER. — (tot Jacob.) En dat is werken, Karel; is uw werk van de rekenkunst gereed?

JACOB. — Wel neen, mynheer, ik heb nog geen tyden gehad...

DE LEERAER. — (tot Jacob) Iets zoo eenvoudig. (tot Karel) Maer sedert wanneer komt gy hier in de kamer, terwyl mynheer aen 't studeeren is. Weet dat ik zulks volstrekt niet wil hebben. Gy zyt maer knecht, en 't past u niet.

JACOB. — Mynheer, het is zyne schuld niet. Ik had hem geroepen.

KAREL. — Ik zal gaan, mynheer.

DE LEERAER. — Ja ga heen, en doe 'uw werk af; in plaats van hier beletsel te komen stellen, aen den voortgang van mynheer... Maer 't zal niet meer gebeuren. Ik zal het den heer Graef bekend maken... Daer komt hy al.

Zesde Tooneel. — De Graef, de Leeraer, Karel en Jacob.

DE GRAEF. — (tot Karel) Ha! ha! Jacob, ik vind u hier.

buigen voor de bedrygingen eener maetschappy, wier aanslagen, hoe goed ook beoordeeld, nogthans door waerzaamheid af te weeren zyn. En ware dit onmogelyk, waarom dan niet gedaan, gelyk het de eerste Napoleon deed? Den voet zetten op de borsten der *Conspirateurs*, hen kluisteren, en hun liever den oorlog aendoen, dan aan een land dat hy als bondgenoot kan vandoen hebben.

Doch de voorgaende rede is de geleidster van Lodewyk Napoleon niet. Hy herinnert zich te veel de oude politiek van Franciscus I. Napoleon wil Oostenryk verzwakken, en op voorwendel van de muitelingen uit Italië te verjagen, stelt hy hen daer op hunnen troon, en voltooit alzoo het dubbele doel dat hy zich voorstelt; hy verzwakt een' sterken mededinger, wreekt de eeryds aen zyn stamhuis zoo gezegd aengedane onregten, en draegt den beslissendsten slag toe, aen de trak-taten van 1815, welke hem zoo dicht aen het hart liggen.

Men zal zeggen dat Oostenryk den oorlog, met zyn *Ultimatum* aen den Piemont, onvermydelyk heeft gemaakt. — Dit is onwaer. Maer het is eene rede waer van men zich be-diend heeft, om in eens tegen Oostenryk los te breken.

Oostenryk was genoodzaekt den oorlog te verklaren, in de gesteldheid waer men het geplaatst had. De keizer Franciscus wist zeer wel dat een kongres de oneenigheden niet zou vereffend hebben; dat dit slechts eene teleurstelling was van Frankryk, om den vorm der *Diplomatie* voor zich te hebben, en om zyne geheime gedachten met den dekmantel der gematigheid te omsluijeren.

Bezwykt Franciscus onder het gewigt der Fransche wapenen, hy heeft ten minste de belangen zynen keizerkroon en volkeren niet verwaerloosd, en zal duer den overwinnaer de zege doen kosten. Valt hy, hy valt met eer, en heeft voor zich de schoons tegetuigenis, welke het menschenhart zich kan toe-gewenen: pligt, regt en geweten.

Kullagie.

Hebt gy ooit van eenen Joden-Katekismus hooren spreken? By geval is er ons eene in handen gekomen, en gelukkig dat wy in onze kalverjaren, met Abraham, Isaac en Jacob, nog al een weinig zyn omgegaan, en dat men op den huidige dag niet zeldzaam joden aentref in alle beroepen van ons katholiek Belgenland; want anders hadden wy al onze hebreuwsche taekennis vergeten en verstonnen wy zoo veel van hunnen katekismus als onze gediplomeerde pennelekkers van den akkerbouw.

Het is den joden zeer streng opgezegd, aen anderen dan aen godsdienst-genoten hunnen katekismus over te geven; maer met geld is alles te bekomen en waerom zoude eene jood meer uit zynen katekismus maken dan vele onzer kristene fakkeldragers uit hunne ziel?

Het geheugt my over dry jaren, op Sint-Truiden-kermis eenen Polichinelle van een Marionetten-spel gezien en gehoord te hebben, die tot verschooning van alle daden, zelfs van dag-bladschryven, deze zegerende woorden uitgalmde: Pour l'argent l'on fait tout, mon bon maître!

Een woordje, *éene* enkele lettergreep willen wy slechts uit den joden-katekismus overnemen, om zoo den rykdom der hebreuwsche tael eens aen den dag te brengen. Het woordje is van nieuwen datum, en zoo de Mazouretten het niet hebben uitgevonden, dan hebben wy deszelfs geboorte aen het politiek der 19e eeuw te danken. Voorbeelden zullen zyne beteekenis het beste doen uitschynen.

Eerste voorbeeld. — Is het geraedzaam op de menschen veel staet te maken? *Gnag*; te gelooven dat hunne woorden altyd de wederkaetsing van hunne gedachten zyn; en dat de oversten altyd het gemeene-best regtveerdig, onpartijdig en redelyk bestieren? *Gnag*!

Tweede voorbeeld. — Louis Napoleo III heeft zyne oorlogsbotten voor den eersten keer aengetrokken en rydt nu met een ontzaggelyk leger ten stryde, om, na Oostenryks nederlaeg, en vergruizing, Italië de schoone vryheid, edelmoedig terug te geven. *Gnag*. Wy ontkennen niet dat hy zyn eigen land gekluisterd heeft, om, gelyk hy het ons meldt in zyne laatste *openhartige* verklaring, er de dweepzuchtige muiters in te bedwingen en te ontzenuwen; maer het uer zal pas aenbreken, waer zyne majesteit al de bannelingen uit Cayenne zal terug sluiten, de drukpers het slot van den mond afdoen, de zwermen van zyne snutters of mouchards afdanken, en altyd in zynen *moniteur* de waerheid zonder Kullagie doen drukken. *Gnag*! Iedereen gelooft in Europa, tenzy het eene snul ware, dat Bonaparte-Louis III de grootste reden van den wereld heeft om den oorlog tegen den keizer van Oostenryk te voeren, *Gnag*! Dat de paus, indien het fransch vaendel zegepraelt, zyne staten zal behouden; *Gnag*; want het tegenwoordig fransch gezag is de regtschapenheid, de goede trouw en de gezonde reden met lyf en ziel, alleen maer bezorgd om Europa vryheid en vrede te geven. *Gnag*! *Gnag*! De heer hoofdsteller der Hoop (*Rétracteur* en chef) gaet

Tweede Tooneel. — De Graef en de Leeraer.

DE GRAEF. — Wel, mynheer, hoe is alles afgeloopen.
DE LEERAER. — Allerbest, allerbest. Ik ging daer door den hof, daer vond ik Karel geheel in 't zweet. De tranen liepen hem langs de wangen. Hy kon van vermoeidheid nauwelyks staen. Doende als of ik verwonderd was naderde ik tot hem, en aenstonds viel hy op de kniën, my smeekende, hem toch te zeggen, of hy wezentlyk knecht was. Ik lachte met zyne vraag, maer hy, de arme jongen, hy lachte niet. Om hem te troosten heb ik hem eene druppel gegeven; voor Jacob, die by kwam, en, de gebruiken van het heeren-leven nog niet kende, hy vroeg er ook eene, en daer de druppel voorbereid was, waren zy weldra in eenen diepen slaep; de kleeders zyn reeds veranderd... Daer brengt men Karel... Heer Graef, verberg u hier, ik zal hem wakker maken. Men brengt karel in op eenen stoel, en men zet hem voor de tafel. De Leeraer stoot hem hevig aen de schouders en gaet uit.

Derde Tooneel. — Karel alleen. (De Graef is verborgen.)

Ach! hoe droevig is myn lot... Wat ben ik vermoeid... Neen! neen! zoo leven kan ik niet... Dat zoude geen peerd uithouden... Maer! hoe! hemel! 't is dan maer een droom geweest!... Daer zit ik weer voor myne lieve boeken... (*Hy staet op.*) Heb ik dan niet gewerkt om dien wilden appelboom om te krygen?... Nogthans ik weet wel... Ik heb geslapen na het onthyt... Ik ben ontwaekt hy de schoenen die men zegde dat ik geblonken had! ik heb... Maer dit alles zal maer

zoo onbermhartig aen de arme artikels van de Kullagie met zyne onmenschyke haegschaer; de heer Voorzitter der Vlaemsche Broeders heeft haren opsteller zulken slinksen stoot in de lendenen toegebracht, dat wy ten langen laetsten, van schrik, by het ontwaren van eenen Vlaemschen Broeder, zulken moeten uitroepen gelyk te Tilsit een der mogendheden, toen Napoleo I onverwacht den zael binnenkwam: Mon Dieu, c'est lui!! Is dat nu geen eerste Kullagie?

On serait ridicule et je n'oserais rire?

Zoo lang wy de persoonon eerbiedigen en van zaken spreken die met den helderen dag gedaen of gedrukt worden, dan slaen wy gerust onzen Code civil en Constitutie open en lezen er hard op: « La presse est libre, » dan stappen wy vry, de oogen onbedeesd en het hoofd omhoog, alle straten van Sint-Truiden door. Ook darven wy den lezer waerborgen, sedert de ruime jaren dat wy reeds geschreven hebben, en misschien nog zullen schryven, dat nooit iets ten druk werd gelegd, onheusch, beledigend of laeg uit onze pen gekomen. Wy hebben, God dank, ons nog geenen *Prêtre qui...* te verwyten; en hadden wy eenen *Prêtre qui...* voortgebracht, dan wierpen wy schaemrood ons inkkoker de venster uit en staken wy pen en papier in het vuur. Er bestaan zekere zaken die niet onder het bestek der vierschaer vallen, maer die men noch met franschen brandewyn noch met acide nitrique kan van het voorhoofd wassen. Voor het overig *Vogue la Galère!* want ik heb eene kindervrees voor de menschen en ben overtuigd dat zy altyd zonder kwaed inzicht handelen. *Gnag*!

Wy herhalen nogmaels dat wy de vlaemsche zaak zeer toegeneegen zyn, en voegen er thans by dat de redevoering van den voorzitter der vlaemsche broeders, nitmunt in taekennis in kiesgevoeligheid, in heusche uitdrukkingen en de tegenwoordige toestand der vlaemsche belangen meesterlyk afschetst. *Lof zy den Heere!* wy weten hem bekwaem, en begaefd om de vlaemsche letteren op te luisteren; maer dwergen voor reuzen, kabotermanneken, voor Bilderdyken, appelen voor citroenen aennemen, dat laten wy geerne den sullen over. Als men het verslag leest over de laatste buik-letteroefening der vlaemsche beafstek-broeders, dan vernemt men met voldoening dat alles, volgens eene *gelukkige* uitdrukking van de Onafhankelyke, dat alles (hier en wy) goed AFLIEP, en dat men meesterlyk het woord *drinken*, dronk, gedronken, als mede *drenken* tot in de *onbepaalde wys* in alle soort van tongvallen heeft overgezwalpt. Ongetwyfeld moeten al de Hasselaren buitenmate voor het vlaemsch genegen zyn, wyl zy de vlaemsche broeders met zoo veel eer en *schotels* ontvangen hebben. Maer zoude Tollens zeggen:

Wie hier de varken scheert, hoeft niet gemeld.

Zekere luimige maer onbehendige kazakschieter, (lees *mauvais plaisant*) willende in eene zoo plegtige omstandigheid van het vlaemsch banket deze woorden in het fransch overzetten: « de vlaemsche zaak gaet zich nu verspreiden, » gaf het zoo op: *la sauce flamande* va se repandre, (lees *la chose*;) dat zyn venten! Hé! leve de letterkunde! ook heeft men er een liedje of gedicht afgelezen, ontvangen met een krakend handen-geklap en een zuizend klavier-gestamp. In dat gedicht kon men den opsteller geen *geluk* genoeg wenschen over zyne *gelukkige* woorden-koppeling; want kunt gy iets schooner vinden dan deze woorden: *staetsurge klapt doorgronders*; wy vreezen ons dood, dat met zooveel koppeling en kruijing, slechts dorre letter-metingen zullen geteeld worden. Doch, indien het moest zyn, zouden wy ons ook zooveel taekennis durven beweeran om een soortgelyk dichtstuk aen een te hangen. Let eens, als het u belieft, hoe magtig wy ook de woorden koppelen:

De-zi-za-zou-knooi-woorden-kopplery-kunst.

Vive la sauce flamande!

S. P. Q. R.

Waertoe onze kamers.

Gelyk wy voorzien hadden, is de *com-sprijng-peppert* door onze kamer aengennomen geworden. By deze gelegenheid zeggen wy geerne aen onze lezers, dat onze vertegenwoordigers allen aen den wil van de meerderheid-kiezers onzer provincie zyn getrouw gebleven, en hunne stemming geeft ons stof om fier tot onze landgenooten te zeggen: indien onze grondwet, indien onze vryheden gevaer loopen, beschuldigd Limburg niet; hier is nog het land der vryheid.

Maer ach! waertoe helpt het ons. Men luistert in de kamers naer geene redens; men stelt voor; men beslist! En dezer dagen moest ik met spyt het gezegde van eenen eenvoudigen landman goedkeuren: *indien alles zou maer naer der ministers willekeur gestemd word, waertoe dan die duerkostende kamers.*

Hopen wy dat de senaet, de achtung die het geniet, blyve behouden.

gedroomd geweest zyn... En nogthans het boompje is half om! myne handen zyn gesmolten van het werk!... Ha! ha! nu heb ik het! nu weet ik het!... De heer myn Leeraer heeft my dikwyls gezegd, dat de menschen somtyds *somnambule*, dat is slaepwandelen zyn: dat zy dan alles doen, als of zy wakker waren... Ik zal dus, ofschoon slapend, dat alles gedaen hebben... God dank dat het maer een droom geweest is. Komt nu, myne lieve boeken; gy zult my zoo vervelend niet meer voorkomen. (*Hy zet zich neder, en slaet een boek open. De Leeraer komt binnen, en Karel staet op.*)

Vierde Tooneel. — Karel en de Leeraer.

Wel, Karel, zyt gy nu wat beter te pas dan voor het onthyt.

KAREL. — O, mynheer, ik wil voortaan beter den staet, waerin God my heeft geplaatst, waernemen. Nimmer meer zal ik mynen vader, noch u, het minste verdriet veroorzaken. Nimmer meer zult gy u over myne nalatigheid en onoplettendheid behoeven te beklagen. Want ik begryp, o ja! ik begryp, er zyn menschen die gelukkig zouden zyn, zoo zy konden studeren. Het slafelyke werk is zoo moeiljk!...

DE LEERAER. — Nogthans dunkt my dat onze Jacob by voorbeeld gelukkig is.

KAREL. — Gy meent het, mynheer, maer! ach!

DE LEERAER. — Hy behoef niet te studeren.

KAREL. — Maer, maer ach! hoe moeiljk is het knecht te zyn; te staen onder anderen... (*Jacob komt stil binnen.*)

Wy lezen in den belgischen *Moniteur*:

« De minister van binnenlandsche zaken gelooft de aandacht te moeten inroepen der belgische schryvers op artikel 2 van de overeenkomst, die sedert weinigen tyd tusschen België en Holland is gesloten voor den wederzydschen waerborg van den eigendom der kunst- en letterkundige werken. Het blykt uit de termen van dit artikel dat eigendomsregt van een werk, welk oorspronkelyk in België uitgegeven is geweest, in Holland maer zal verleend worden voor zooveel dat de bestaende wetten en reglementen in het land waer de uitgaef plaats had geheel zullen nageleefd zyn geweest.

« De schryvers en de uitgevers hebben er dus belang by, dat de vereischte vormelykheden om in België het eigendomsregt van een werk te verzekeren, altoos stipt nagekomen worden ten einde zy in 't voorkomend geval hun regt in Holland zou ten kunnen doen gelden en er de nadrukkers vervolgen.

« Die vormelykheden bestaen in de nederlegging van dry exemplaren by de gemeente-overheid van de verblyfsplaats des uitgevers; een der exemplaren moet op den titel, of by gebrok van titel, op de eerste bladzyde het handteeken van den uitgever en den datum van de nederlegging des werks dragen, en eene geschrevene verklaring, geteekend en door eenen drukker die het ryk bewoont geteekend, bewyzende met de aenduiding der plaats dat het werk uit zyne werkhuizen gekomen is.

« Een certificaet door de departement van binnenlandsche zaken te Brussel afgeleverd, dient om te bewyzen dat de door de wet vereischte vormelykheden en reglementen nagekomen zyn geweest.

SENAET.

Den 10 dezer, herneemt de Senaet, onder het voorzitterschap van M. d'Omalius d'Halloy, zyne werkingen van over meer dan twee maanden onderbroken. Het eerste voorwerp zynen aandacht is een wetsontwerp betrekkeljk een gedrag om het handelstraktaat, den 27 February 1854 tusschen Frankryk en België besloten, voor twee jaren te verlengen. Hetzelve wordt met eenparigheid der 57 leden die de zitting bywoonen, aengenomen.

Des anderen daegs wordt verslag over een groot getal wetsontwerpen neergeleed. Eindelyk gaet de vergadering tot het stemmen over van verscheidene voorstellen, ten einde de gewoone naturalisatie aen 22 persoonon te verleenen.

KAMER DER VOLKSVERTEGENWOORDIGERS.

De kamer opent, den 6 dezer, de discussie van het wetsontwerp betrekkeljk de herziening des art. 84 der geweenwet nopens de liefdadigheids-gestichten. M. Van Overloop, die de eerste het woord voert, betreurt dat het ministerie den nieuwen voorstel in de netelachtige omstandigheden waer Europa zich in bevindt heeft willen doen hersedslagen; en bestrydt ter zelve tyd het wetsontwerp, als zynde met grondwet en belangen der armen zeer tegenstrydig. Deze redevoering is zeer gematigd, goed gedacht en ten volle overtuigend. Wonder is het dus dat sommige leden van de linker zyde de sluiting der discussie reeds in de eerste zitting vragen, daer nogthans in 1857, ter gelegenheid der wet van liefdadigheid, dezelfde liberale party, na meer dan 14 dagen beraedslaging, de bewarende gezindheid beschuldigen, het licht te willen ontvlugten. Ook door deze handelwyze zeer verontweerdigd, doet M. B. Dumortier, na eene wyziging te hebben neergeleed, dien voorstel verwerpen.

In volgende zitting, dragen de heeren De Theux en B. Dumortier beurtelings eene redevoering voor, deze om den waren zin des art. 84, volgens beraedslaging van 1854, aengående de gemeentewet, tegen het ministerie te handhaven; en geene om de slechte kenmerken van den nieuwen voorstel te doen gevoelen en begrypen.

Eindelyk, na de heeren Vervoort en Tesch voor, en de Naeyer, Taek en Van Overloop tegen het wetsontwerp te hebben aenhoord, sluit de kamer, de discussie en gaet tot de stemming over. Zy verwerpt beurtelings twee wyzigingen, door de heeren Van Overloop en B. Dumortier voorgedragen, en neemt den voorstel der middenafdeeling met meerderheid van 62 stemmen tegen 34 aen. Een lid (M. De Renesse) onthoudt zich.

In de volgende zittingen neemt de kamer zonder veel discussie eenen voorstel van het bestier aen, om aen de wed. Dumont eene jaerlyksche lyfrent van 2000 franken toe te rekenen; als ook een wetsontwerp betrekkeljk een buitengewoon krediet van 9 millioenen aen het ministerie van oorlog, en een ander van 25,000 franken, aen het ministerie van het inwendige toegeschreven.

Eindelyk wordt verslag over een groot getal smeekschriften gegeven. De besluitingen er van worden zonder tegenstreving door de kamer aengenomen.

Vyfte Tooneel. — de Leeraer, Karel en Jacob.

JACOB. — Excuseert, mynheer, het is nog al veel moeiljker heer te zyn; zich van alle vryheid beroofd te zien, en op boeken te moeten zweeten.

DE LEERAER. — My dunkt, gy zyt beide tevreden?

KAREL en JACOB. — O ja, o ja. (*De vader komt by.*)

Zesde Tooneel. — De Vader, de Leeraer, Karel en Jacob.

DE VADER tot KAREL. — O myn zoon! myn zoon! heb dank voor 't geluk dat gy my verschaft. Straks mogt ik van u den naam van vader niet bekomen.

KAREL. — Hebt gy my dan gezien, myn vader, wanneer ik slaepwandelen was. Heb ik u toen gesproken.

DE LEERAER. — Bemerkt, Karel, dat wy u door deze last hebben willen leeren, wat uwen staet is, in vergelykenis met dien van vele anderen, opdat gy gelukkig zoud wezen, in de plaats, waerin God u gesteld heeft.

JACOB. — En wy zeker ook; want ik heb gezien hoe lastig het is heer te zyn, en nooit meer zal ik verlangen de plaats myns meesters te bekleeden. Ik heb er genoeg van.

DE VADER. — Zoo bestiert de voorzienigheid de maetschappy: het geluk des menschen bestaet noch in rykdom, noch in armoede. Maer gelukkig hy, die steeds tevreden met zyn lot, de plaats waerin God hem heeft gesteld, met deugd versiert.

EINDE.

Eenige gedachten over de Opvoeding.

(VERVOLG.)

IV.

Wanneer men van de voordeelen van het onderwijs moet gewagen, kan men niet dan verwonderd staen by de gedachte dat vele welhebbende personen, die het welzijn hunner kinderen beoogen, en ten minste in schyn, ver over de opvoeding nadenken, uit bezorgdheid voor de toekomst hunner kinderen, hun aen onderwijs laten ontbreken.

Waertoe zegt men kan het lezen hun dienen, zoo niet om eenige slechte boeken te lezen? en waertoe kan hun het schrijven niet brengen? hoe vele, zegt men, zouden nu niet in de gevangenis zyn wegens brandbrieven, zoo zy niet hadden leeren schrijven!

Dit zeker is ver, en wel te ver nagedacht! Het is immers niet waar dat er niet dan slechte boeken zyn! Men vindt integendeel, en zelfs, hetzyl tot lof onzer hedendaegsche drukpers gezegd, men vindt een groote menigte boeken wier lezing allernuttigst en zeer stichtend is. En wat het schrijven betreft, indien de een of andere er soms een slecht gebruik van maakt, dit belet niet dat het schrijven eene goede zaak blyft. Indien alles wat kan misbruikt worden, moet afgeschafte worden, dan geloof ik, zoude ons God maer tot vóór het tydstrip der schepping moeten terug brengen.

Ernstig nu gesproken, wat is een mensch zonder onderwijs. — Wie bevindt zich heden niet meermalen in de noodzakelykheid van eenen brief te moeten schrijven, of te moeten lezen? Hy die geen onderwijs genoten heeft kan zich niet dan op vreemde vertrouwen, zyne zaken aen vreemden van aeldje tot draedje uitleggen, en dikwyls zaken, waardoor zyne eigene achting gekrenkt wordt aen anderen bekend maken.

Oudtyds, wanneer een mensch kon zeggen, ik en de mynen wy zullen altyd in ons dorp, in het stokouis leven en sterven, kon men misschien het lezen en schrijven zonder groot stoffelyk nadeel derven; maer heden dat de staet van zaken geheel veranderd is, kan zulks niet meer zyn.

Een mensch, die geen onderwijs heeft ontvangen, zal zich dikwyls op zon- en feestdagen, in verveling bevinden, en, in herbergen en kroegen, met gevaer van zeden en tydelyk bestaen, eene ontspanning moeten gaen zoeken, die hy anders op de vermakelykste en nuttigste wyze in het lezen van een schoon boek zou kunnen vinden. Ik denk dat wegens het groot bederf dat men overal aentrefte, deze bemerking meer op ons tydstrip, dan op de vorige, toepasselyk is.

Hetgeen het onderwijs nog voor iedereen nuttig maekt in onze dagen, is de weinig goede trouw welke men onder het menschedom aentrefte. Iedereen klaegt er over; iedereen zegt dat men by de menschen niet dan eigenliefde, en zelfzucht ontmoet; dat alle mensch maer met zyn eigen bekommerd is, en dat het grootste gedeelte maer door alle mogelyke middelen, en ten koste van zyne evenaesten, zyn eigen bestaen tracht te verbeteren. Wy zouden geerne, om het mensch lom nog kunnen te beminen, aen de echtheid hiervan twyflen. Maer indien het zoo is, wat moet men dan trachten te doen. Zich in staet stellen, zyne eigene zaken te kunnen dryven, en door zich zelve kennis te kunnen nemen van alles wat op zyne zaken betrekking heeft.

Eindelyk hoer dikwyls gebeurt het niet dat een jongeling een schoon en deftig bestaen zou gevonden hebben, hetzyl in het leger, hetzyl in den koophandel, hetzyl in eenig ander vak, indien hy onderwezen ware geweest! hoevele zyn wegens de zorgloosheid hunner ouders hun geheel leven tot zwaren arbeid veroordeeld, omdat zy niet hebben leeren lezen of schrijven. Gebeurt het dan dat zy door verzwakking hunner krachten er onbekwaem toe worden, wordt de armoede en ellende hun eenig aendeel.

Mogten de ouders ernstig over deze zaken nadenken; en voor het toekomend bestaen hunner kinderen bezorgd, hun een gepast onderwijs verschaffen. Niet dat wy verlangen, dat alle jongelinge van zeven tot twintig jaren op de banken eener lagere school dan van een collegie geplaetst blyve; immers voor velen is het collegie een groot tydverlies! maer mogten alle ouders hunne kinderen van zeven jaren tot 12 of 15 de lagere scholen laten bywoonen. Alle gemak is er hun toe gegeven; geene stad, geen dorp, geen gehucht zelf, of het onderwijs wordt er gegeven. Wy zullen in een volgend nummer eenige redenen trachten te zoeken en te beantwoorden, waerom vele ouders hierin onachtzaam blyven.

(Wordt vervolgd.)

SOCIÉTÉ ROYALE D'HARMONIE DE SAINT-TROND.

La Commission administrative porte à la connaissance du public, que dans sa séance du 12 Mai 1859, elle a, à la majorité des voix, adopté les dispositions suivantes :

Art. 1. Par dérogation à l'article 57 du règlement, toute personne présentée en deans les dix jours, à dater du 16 Mai courant, par deux commissaires de la Société, sera admise comme membre honoraire sans avoir à subir l'épreuve du ballottage.

Art. 2. Toutes les autres dispositions du règlement restent en vigueur.

Art. 3. Quoique la rétribution annuelle ne prenne cours qu'à compter du 1er Juillet 1859, les personnes admises en vertu de l'art. 1er ci-haut, pourront néanmoins assister, gratuitement, à toutes les fêtes que donnera la Société, du jour de leur admission jusqu'au 1er Juillet prochain.

STADSNIEUWS.

Door koninklyk besluit van tienden Mei, wordt de heer Timmermans, voor gezondheids reden ontslagen van zyne functie van directeur, by de school van middelbaer onderwijs te Sint-Truiden, en wordt hy gematigd zyne regten tot een jaerlykschen pensioen te doen gelden.

De heer Joseph Hubaer, onze stadsgenoot, kapitein by het eerste Régiment Jagers te peerd, is tot den graad van Major verheven geworden.

BINNENLAND.

Wy vernemen, zegt de Meuse van Luik, dat het Engelsch Staatsbestuur in onderhandeling is met vele wapenfabrikanten onzer stad, tot het bestellen van oorlogstuigen en wapenen, welke zeer talryk schynen te zyn.

— Een brand heeft te Herenthals de hut van den heer Verbiest, wachter by den barrier n. 57, in asschen gelegd. Men meint dat eene vonk van het lokomotief, van den trein van Herenthals op Turnhout, den brand veroorzaekt heeft.

— Men schryft uit Arlon. Een ongeluk heeft verleden vrydag te Bouillon plaets gehad.

De heer L. Bodar, vleeschhouwer, kwam ontrent half-tien van den markt van Bertrix weder, in gezelschap van den heer Vigneron, dien hy met zich in de koets had opgenomen. Toen hy de stad binnenreed, werd het peerd wagenlooppig. Bodar sprong van de koets af, viel onder de voeten van het peerd, dat hem het hoofd verbryzelde, en een der radereen ging hem over het ligchaem heen. Men yde hem ter hulpe, doch hy gaf onmiddelyk den geest. Vigneron is er met eenige kneuzingen van afgekomen.

De ongelukkige Bodar laet eene weduwe met vyf kinderen achter.

— Men kondigt op eene stellige wyze aen dat de groot-hertogin Helena van Rusland, met een talryke stoet, het schoone jaergety te Spa zal komen doorbrengen.

— Een ongeluk is dezer dagen op de linie des spoortreins van Luik tot Verviers gebeurd.

Dry waggons met zinkstof geladen hadden op eene helling stil gehouden in de statie van Trooz. De davering welke het naderen van een ander konvoi veroorzaakte deed de drie waggons hunne sleutels breken, zy rolden in volle snelheid af en liepen tegen den naderenden trein.

Zy werden gedeelyklyk verbryzeld. Een van hen werd in de Vesdre gesmeten. Een man die denzelven beklom werd onder de zinkstof bedekt, doch men heeft hem er zonder leisel uitgetrokken.

— Men schryft uit Engeland.

De koningin van Engeland en prins Albert, hebben een bezoek afgelegd by Mevrouw Vandeweyer, op haer buitengoed te Windsor. Men weet dat Myheer Vandeweyer de afgezant der Belgen by het kabinet van Londen is.

De langzaamheid waerme de vel'togt begint, die thans in Italië geopend is, herinnert noch aen den veldslag van 1796, noch aen dien van generaal Bonaparte in 1800.

In 1796, kwam generaal Bonaparte in Italië, door de Alpen om te trekken; in 1800, integendeel, trok hy gelyk Anibal over de Alpen; hy daelde dezelve af langs den berg St.-Bernard; doch hy hield zynen marsch geheim, en viel gelyk de bliksem, daer waer de Oostenrykers zeker waren dat geen enkel soldat of kanon kon voorbygaan.

Dit was zyn eerste geluk en het was zeer groot, terwyl hetzelve aen het wonderbare grensde. Al de inbeeldingen van destyds zoo in Frankryk als in het overige van Europa werden getroffen of waren verrukt.

In 1859, integendeel, komen de Oostenrykers het eerst op het piemontesche grondgebied, door den Tessino over te trekken. Dit is klassiek. De Franschen komen langs den berg Cenis, dat is nogmaals eene klassieke manier om aen te komen; doch in de overhaasting, waerme zy die beweging uitvoerden, laten zy hunne kavalerie en artillerie achter.

Worden de Oostenrykers dit gewaer of niet? Wy kunnen dit niet zeggen; men zou geneigd zyn te denken, dat zy, als in eene zaak van eer, willen dat alles beleeft en met gelyke wapens gebeurt. Wachten de Oostenrykers op de komst van den keizer der Franschen? Vooral schynen zy te willen, dat het fransche leger geheel volledig zy....

In den *Moniteur de la Brasserie* treffen wy onder de rubriek: *Historie van het bier*, de volgende regelen aen :

« In 1155 vindt men reeds reglementen, schryvende aen de brouwers voor, goed bier te maken en behoorlyke maet te geven; het slecht bier (wordt er in gezegd) is ongezond, hetzelve zal aengeslagen en in de straten uitgetogen, of aen de beesten gegeven worden.

» Reeds in 1255 was het bier aen eenen taks onderworpen, en zyne fabrikatie stond onder de waekzaamheid der overheid, die wel doordrongen was van dezen grondregel: dat, hoe beter het bier is, hoe meer men drinkt, en hoe beter er zich de openbare kas mede bevindt; grondstelsel, dat de heeren brouwers ook gestadig voor oogen zouden moeten houden.

Middel tegen de Veldmuizen. — De officiële bladen in Bohemen kondigen het volgende, onlaags door Dr. Stamin afgekondigd, en in 't tydscrift voor *nieuwe uitvindingen*, zeer aangeprezen middel tegen de veldmuizen aen.

Men wekte tarwe, gerst of spelt in eene sterke loog van eiken-asch, tot dat zy genoegzaam zyn opgezwollen, late dan de korrels weder goed uitdroogen, en werpe ze in de muizenhollen. Men volge dit eenvoudige middel, op onderscheidene velden in Bohemen, en wel met dien uitslag aangewend, dat men zich verpligt achtte het der algemeene aendacht ten sterkste aen te bevelen.

FRANKRYK.

De aertsbisschop van Parys bereidt een mandement in antwoord op den herderlyken brief van den aertsbisschop van Weenen.

Maerschalk Baraguey-d'Hilliers heeft zyn hoofdkwartier van Genua naer Novi overgebragt. De keizer der Franschen heeft, zoo als tydens den oorlog in de Krim, in zyn kabinet eene telegraaf-dienst, die met zyne generaels op het tooneel des oorlogs in betrekking is. De keizer schryft over de eerste operatiën van zyn leger wel voldaan. Tegenstrydig met hetgeen de dagbladen gezegd hebben, is de gezondheid van Maerschalk Baraguey-d'Hilliers voortreffelyk en zyne knie doet hem niet meer lyden.

Bern, 8 Mei, s'avonds.

Canrobert heeft het kommando over de operatiën der bondgenooten. Hy heeft zyn hoofdkwartier te Alessandria. Er staen nu 120,000 fransch-sardinische en 140,000 oostenryksche soldaten tegenover elkander.

Graef Sforza, een Milanees, officier in het sardinisch leger, heeft zich zelve gedood.

Men weet dat de tweede zoon van den hertog van Orleans, de hertog van Chartres, als luitenant in het piemontesche leger dient. Eenige dagbladen hadden beweerd dat de jonge prins door zyne familie was teruggeroepen. Het *Journal des débats* logenstraft dit nieuws, en zegt dat hy in zyne militaire loopbaen voortgaet.

PRUISEN.

Een der geleerdste mannen der wereld, Alexander Humboldt is dezer dagen te Berlyn overleden.

— Eene korespondentie uit Berlyn meldt dat de afzendingsbrief van keizer Napoleon in deze stad, zoowel als te Londen, eenen grooten indruk te wege gebragt heeft. Men geloofte dat er opzichtsens het manifest des keizers, uitleggingen door het hof van Berlyn en van Londen aen het kabinet van Parys zullen gevraagd worden. Rusland zou zich onthouden dit te doen, en poogt slechts de onzydigheid van Duitschland te bewerkstelligen.

De Russische afgezanten verklaren overal dat, zoo Duitschland werkelyk in het ontstane geschil binnentreedt, de keizer van Rusland zyn gedragt daerop zal regelen.

DUITSCHLAND.

In Duitschland wordt een schrift: *Napoleon III, de man der grootste aenslagen in de XIXe eeuw*, uitgegeven, waeruit het *Journal de Francfort* overneemt :

« Het uer van Oostenryk, van Duitschland heeft geslagen! Napoleon III wil Italië; hy wil, men kan er niet meer aen twyflen, hy wil Italië, hy wil de Rhyngrenzen, hy wil Nederland, hy wil België bezitten; hy wil den Rhybond wederdaerstellen, een nieuw groothertogdom Berg en een nieuw koningryk Westphalen stichten. Men moet blind zyn om dat niet te zien.

» Al de nota's van den *Moniteur*, die van vrede spreken, zyn niets dan leugens in den wind geworpen. Al de kongresen hebben maer voor doel om tyd te winnen, ten einde zich volkomentlyk te kunnen wapenen; want Napoleon III en zyne handlangers hadden gerekend zonder de geestdrift van het grootmoedige Duitschland.

» Men heeft vermeend dit land te kunnen stillen met honigzoete woorden, den oorlog te bepalen binnen de grenzen van Italië, eerst de overheersching van Oostenryk om te werpen, en later slechts de anderen aen te tasten.

» Als dit verkregen was dan zou men, in eenen voor ons onteerenden vrede, de traktaten van 1815 vernietigd hebben, hetgeen Napoleon III ten toppunt van magt zou hebben gebragt.

» Maer — een Bonaparte wikt, en de God der legerscharren beschikt! »

LAETSTE TYDINGEN.

Tury 14 Mei.

De Oostenrykers die te Verceil gebleven waren hebben vandaag eenen uitstap tot Alesana gedaen.

Gisteren zyn 2 batteryen en twintig vrachtkoetsen, zieken en gekwetsten te Pavia binnengekomen.

— M. Cavour is naer Genua vertrokken, ten einde er den keizer van Frankryk te ontvangen.

— De fransche keizer wordt vandaag te Genua verwacht.

Londen, 14 Mei.

De *Times* geeft een nieuws van Rome op, waerin gezegd wordt dat de staet van beleg te Aucona, op het vertoog des Pauzes is geligt geworden.

De Oostenrykers hebben beloofd den voet niet op den pausselyken bodem te zetten om aen Toscanen te komen.

Volgens de laetst ontfangene tydingen blykt het dat de Oostenrykers wezentlyk hunnen terugtocht over den Tessin bewerk hebben, en dat zy te Pavia zullen verschansen. Het schynt overigens dat zy besloten hebben zich daer door bondgenooten te laten bestoken en geenen aenval te wagen, ten zy de keizer van Oostenryk er anders over beschikte.

Over het algemeen klagen, niet alleen de vreemde, maer zelfs de Piemontesche dagbladen, over de onnauwkeurigheid welke men aen het opstellen der bulletynen van het oorlogstooneel toebrengt. De graef Cavour zelf toont er zyne ontevredenheid over, en heeft beloofd dat het volk doorgaens van al de zaken, welke den oorlog aengaan, zal onderrigt worden.

In de laetste reis welke Lord Cowley te Parys afgelegd heeft, schynt de edele Lord den keizer van Frankryk verzekerd te hebben, dat Engeland eene nauwe neutraliteit zal behouden.

Een fransch Escader is de Adriatische zee binnengevaren; de Oostenryksche schepen zyn naer Malta heengezuid om veil te zoeken onder de bescherming der engelsche schepen.

Volgens vele dagbladen heerscht er de grootste gisting in de gemoederen der Pruische bevolkingen. De geesten zyn zoodanig opgeruid en tegen Frankryk vertoorn, dat men vreesd of men de onzydigheid, waerin men zich houdt, niet zal gedwongen zyn, ten onvoordeele van Frankryk te verbreken. — Zoo dit waer is, staet de algemeene oorlog voor onze deuren, en zal hy door gansch Europa woeden.

Op zyne aankomst by het leger van Italië, heeft keizer Napoleon een dagorde doen afkondigen, dat ontrent in dezer voege luidt :

Soldaten,

Ik stel my aen uw hoofd om u ten slagvelde te geleiden. Gy zult de slagvelden, waerin wy de fransche bannier gaen dragen, roemryk maken. Gy zyt op de wegen waer eertyds de Romeinen hunne hooge daden op marmeren zuilen inschreven; gy ook, gy zult hier gedenkenissen laten van de roemryke feiten welke gy gaet verrigten. Deze veldtocht zal zynen oudsten broeder trachten te evenaren.

Gy zult de oogen gevestigd houden op de veldslagen van Moudovi, van Rivoli, van Castiglione, van Lodi, van Marengo en van Arcole.

Soldaten, sluit in het branden van den slag, uwe gelederen dicht in een; weest niet te driftig; dit is de eenigste zaak welke ik ducht.

De wapenen van juistheid welke gy draegt zyn slechts van verre gevaerlyk; doch dit belet niet dat gy u op uwe bayonnetten betrouwt welke altyd een vreeselyk wapen tusschen de handen der fransche voetgangers geweest zyn.

Stellen wy ons betrouwen op God die den zege aen onze wapenen zal verleen.

— Maerschalk Canrobert heeft zyne soldaten de volgende proklamatie doen afkondigen :

Soldaten van de 3de afdeling van het leger der Alpen :

Gy zyt in alleryl van op alle punten van Frankryk tot hier gesneld, om aen een welwillend volk, dat onze bondgenoot is, en wiens grondgebied door Oostenryk onrechtvaardig bemeesterd wordt, hulp aen te bieden. Gy zyt thans byeen geschaerd rond de opperhoofden die de keizer u gegeven heeft om u te geleiden.

Gy kent die opperhoofden; zy zyn dikwyls uwe geleiders op de slagpleinen geweest; en daer heeft het meestendeel uwer hun betrouwen in hen leeren stellen.

Voor de eerste mael kan ik het woord tot u voeren in dezen veldtogt die zich voor ons opent, en u zeggen dat de eer welke my te beurt valt, van over soldaten als gy het bevel te voeren, niet kan geëvenaerd worden, dan door het betrouwen dat ik in u stel, en door den gelukkigen uitval welke ons te wachten staet.

Krygers, de verhaeste togt dien gy over de Alpen afgelegd hebt, heeft den keizer nog niet toegelaten om aen al uwe noodwendigheden te voorzien. Welhaest zult gy al het noodige ontvangen; intusschen tyd zult gy door uw beleid, moed en standvastigheid het ledige maken in te vullen. Gy zult u erinneren dat de kreigers, onze voorouders, die ons in deze schoone streken voorgegaen zyn, gebrek aen alles hadden, toen zy het vaderlandsch vaendel met eenen onsterffelyken roem begiftigden.

Het groote fransch leger zal zich welhaest in tegenwoordigheid van het Oostenryksch heir bevinden; het zyn oude kennissen; het eene en het andere zullen zich nog Lodi, Arcole, Marengo en Wagram geheugen; het zyn schitterende namen waarby gy er nog andere even schitterend zult voegen.

In het hoofdkwartier van den Maerschalk, opperbevelhebber der derde afdeling van het leger der Alpen.

VERKOOP

VAN EEN GOED EN WELGELEGEN

HUIS,
te Sint-Truiden.

Op MAENDAG den 30 Mei 1839, om twee uren na middag, ten herberg van Bonaventure VANAKEN te St.-Truiden by den Houtmarkt, aen Nieuwpoort, zal Catharina LENAERTS, weduwe van Henricus BESSEMANS van Sint-Truiden, beneffens hare kinderen, publiek en ten meestbiedend verkoopen voor den Notaris COEMANS :

Een goed en welgelegen HUIS, met aenhang en eenen grooten Moeshof, gelegen te St.-Truiden in de straet, leidende van den Houtmarkt naer Ste-naert-berg, palende de straet, van eene zyde Joanna Balis, wed. Peeters, van achter den heer Bonaventure Jonkheer De Creeft, en van de andere zyde Gertrudis Coninckx.

Bewoont door den genoemden Bonaventure Vanaken, herbergier en door de verkoopster.

BEKENDMAKING.

Gerard Mathys,

Hovenier Bloemiste in de ARK van Noë, aen de statie te Sint-Truiden, heeft de eer het publiek kenbaer te maken, dat by hem te bekomen zyn extra schoone serre-planten, schoon in den bloei voor met de maend Mei te sieren, zooals Heliotropes, Gerariums, Cinnerrairs, Réseda, Calceolairs, Fuchias, etc. en nog meer andere te veel om te melden.

Men kan dezelve dagelyks komen bezigtigen.

Alles aen zeer geringe prys.

TE KOOP,

eene onlangs nieuwe BUITEN-POORT, van 4^m 30 breed, en 4^m hoog.

Zich te vervoegen by den uitgever van dit blad.

Verandering van Wooning.

M. MIGALITZ heeft de eer het publiek kenbaer te maken, dat hy zyne wooning gevestigd heeft, **GROOTE MARKT, N° 3, (in het Rood Leeuwen.)**

Hy recommandeert zich byzonder voor de goede kwaliteit van Brillen, Snuifdozen, Scheermessen, enz., alsook allerhande Speelgoed. (Eerste kwaliteit en allerhande soorten, aen civielen prys.)

NB. *Men mag de Brillen en Scheermessen ook wederbrengen indien zy niet dienstig zyn.*

LE PHÉNIX,

COMPAGNIE BELGE D'ASSURANCES,
contre l'incendie, le feu du ciel et l'explosion du Gaz.

Primes fixes, déifiant toute concurrence.

P. L. Eglises et édifices publics à 25 C^{es} par mille fr^s.
Maisons d'habitations(en ville) à 30 C^{es} par mille fr^s.

AGENT PRINCIPAL à St.-Trond, H. LEUNEN,
Agent d'affaires, Rue des Chevaliers N° 678.

L. CRILLEN-SCHEVENELS.

Woonende in de Steenstraet, (St.-Gangulphus-poort)

N° 549 TE SINT-TRUIDEN.

Heeft de eer het publiek kenbaer te maken, dat hy zich komt te stellen als **MEESTER Verwer en Batiment-Schilder**, en dat by hem te verkrygen zyn alle soorten van Verwen en al hetgeen den Verwer-Stiel aengaet.

Alles aen civielen prys.

GUANO BELGE,

Fabriquë par MM. GITS et Co à Anvers.

A 22 Francs les 100 Kilog.

DÉPOT. — Chez H. LEUNEN, Secrétaire du Comice Agricole, Rue des Chevaliers N° 678, à Saint-Trond.

UIT ER HAND TE KOOP

EENE KOETS MET VIER RADERS,

Zich te bevragen op het bureel van dees blad.

BEKENTMAKING.

HENRI RELLEMAEKERS,

Thiensche-straet, N° 272 te Sint-Truiden,

heeft de eer het publiek kenbaer te maken, dat by hem te bekomen is, eerste kwaliteit Rundvleesch, Kalfvleesch en Verkensvleesch.

Alles aen civile pryzen.

HENRARD ANDRÉ, a l'honneur public, qu'il vient d'établir un magasin de **Sabots Français**, chez Mr L. NEUCKENS, cabaretier, hors la porte de Tirlemont, à Saint-Trond.

A un prix modéré.

Son Magasin sera ouvert le 4er Mercredi et Jeudi de chaque mois.

Te koop

BY P. MOULCKERS,

ONDERWYZER TE ASCH.

Eene groote kwantiteit **JONGE EIKE-PLANTEN.**

Hy gelast zich met dezelve te leveren tot Hasselt, indien de liefhebbers dit verlangen.

TE KOOP,

EENEN WINKEL onlangs nieuw gemaakt, met Kraem en Glazen Kassen. dienstig voor alle gerief.

Zich te adresseren op het bureel van dit blad.

KOMT TE VERSCHYNEN

BY DE KINDEREN MILIS

BOEKDRUKKERS EN UITGEVERS,

GÉOMÉTRIE

THÉORIQUE ET PRATIQUE

PAR

L'ABBÉ J. STORDEUR,

Professeur à l'École Normale de St.-Trond.

Prix. frs. 1,50.

MARKTPRYZEN DER GRANEN.

Diest, 11 Mei.		Diest, 7 Mei.	
Tarwe	hect. 19—25	Tarwe	hect. 19—95
Koren	" 15—63	Koren	" 14—35
Haver	" 11—70	Haver	" 11—70
Garst	" 18—00	Garst	" 17—70

Hasselt, 10 Mei.		Hasselt, 6 Mei.	
Tarwe	100 kil. 25—80	Tarwe	100 kil. 24—70
Koren	" " 18—80	Koren	" " 19—00
Haver	" " 25—00	Haver	" " 22—00
Gerst	" " 20—20	Gerst	" " 20—00

Leuven, 9 Mei.		Thienen, 3 Mei.	
Tarwe	100 kil. 28—04	Tarwe	100 kil. 24—00
Koren	" " 17—74	Koren	" " 18—16
Haver	" " 21—25	Haver	" " 22—40
Garst	" " 19—04	Garst	" " 00—00

St-Truiden 11 Mei.		St-Truiden 7 Mei.	
Tarwe	100 kil. 24—27	Tarwe	100 kil. 24—75
Koren	" " 18—08	Koren	" " 18—33
Haver	" " 21—37	Haver	" " 22—00
Garst	" " 21—21	Garst	" " 20—21

BURGERLYKEN STAND DER STAD SINT-TRUIDEN.

Aengiften van den 6 tot 13 Mei 1839.

GEBOORTENS.

Mannelyk 6. — Vrouwelyk 4.

HUWELYKEN.

Kempeneers, Ludovicus, mandemaker, met Schepers, Maria-Catherina, dienstmeid.

Diels, Petrus-Joannes, metselaer, met Wegermans, Anna-Gertrudis, kantewerkster.

Wouters, Joannes-Josephus-Laurentius, daglooner, me Stynen, Rosolie, kantewerkster.

Derwa, Petrus, met Germeyns, Anna-Elisabeth-Francisca,

Vandenberg, Joannes-Jacobus, met Appeltants, Rosalie daglooner.

Schepers, Joannes, daglooner, met Nieviss, Anna-Gertrudis.

Vossius, Franciscus, met Rentjens, Maria-Elisabeth.

Schoofs, Henricus, met Vansimpson, Maria-Ludovica.

Sproelants, Julien-Henricus-Hubertus, met Paquai, Christina-Antonia.

OVERLYDENS.

Renson, Joannes-Josephus, oud 43 jaren, geboortig van St.-Truiden.

Jaume, Barbara, zonder beroep, oud 69 jaren jongedochter.

Uytdebrouck, Maria-Theresia, oud 25 jaren, echtgenoot van M. Ghislain Portmans.

Billen, Maria-Constance, oud 26 jaren, echtgenoot van Joannes-Nicolaus Plingers.

4 kinderen onder de 7 jaren.

Sint-Truiden. Boekdrukkery van de kinderen Milis.